

متن پرسش

سلام: ببخشید یه سوال داشتم. می‌خواستم بدونم اگر شخصی تمام عمرش سعی بر دوری از دنیا باشه و تو راه سلوک الی الله باشه، اگر یوقت یه گناه کبیره انجام بده شامل کلام خدا که می‌فرماید حبیطت اعمالهم، می‌شود؟ اگر میشه خب واقعا خسر دنیا و آخرت شده! حال با این وجود چرا باید از دنیاش بگذره تا به آخرتش برسه؟ چرا باید لذت های دنیا رو ترک کنه؟ اگر با یک گناه اعمالش حبوط میکنه خب چرا باید در این دنیا زجر بکشه؟! چرا به دنیا نچسبه و مثل اکثر مردم لذت نبره؟ چرا باید سعی و تلاش بیهوده کنه، وقتی میدونه امکان خطا وجود داره؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: راه توبه که بسته نیست! به ما فرموده‌اند: «قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا ۚ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ» ای رسول رحمت) بدان بندگانم که (به عصیان) اسراف بر نفس خود کردند بگو: هرگز از رحمت (نامنتهای) خدا نا امید مباشید، البته خدا همه گناهان را (چون توبه کنید) خواهد بخشید، که او خدایی بسیار آمرزنده و مهربان است. موفق باشید